

Antidogma - Vörös Dani és a gyermekök

2013 április 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Legutóbb a Német Szövetségi Alkotmánybíróság elnöke sem kívánt élni azzal a – jelek szerint – nem éppen megtiszteltetéssel, hogy ? mondjon ünnepi beszédet április 20-án, a Theodor Heuss Alapítvány díjátadásán, amellyel Daniel Cohn-Bendit akarnak honorálni a demokrácia és az emberi jogok érdekében kifejtett küzdelméért.

Amint Andreas Vosskuhle sajtószolgálatára kérés nélkül fogalmazott: „Az elnök nem társíthatja a Bíróságot feln?ttek és gyerekek közötti szexualitásról szóló írásokkal.”

Érdekes vagy inkább jellemz? módon az alapítvány kuratóriumában lév? politikusok, pénzemberek és notabilitások – köztük Richard von Weizsaecker egykori vagy Joachim Gauck jelenlegi szövetségi elnök – nyíltan mégsem határolódnak el a '68-as párizsi diáklázadások egyik f?kolomposaként (a küls? és bels? tulajdonságait egyaránt leképez?) Vörös Dani néven elhíresült anarchista agitátor, jelenlegi európai parlamenti képvisel? inkriminált szövegét?, amelyet Le Grand bazar (Éd. Belfond, 1975) cím? könyve tartalmaz: „Többször megtörtént velem, hogy egyes gyerek?cök kinyitották a sliccemet és elkezdtek simogatni. Mindig máshogy reagáltam, de a vágyuk problémát okozott nekem, és megkérdeztem t?lük, hogy miért nem egymással játszzanak, miért engem választottak, nem pedig más gyerekeket. De mert er?sködtek, mégis simogattam ?ket.” Kés?bb a biztonság kedvéért még ezt is hozzátesszi, nehogy félreértés legyen bel?le: „Állandó flörtöm az összes gyerek?ccel gyorsan erotikus formákat öltött magára. Valóban úgy éreztem, hogy az ötéves kislányok már megtanulták, hogyan izgassanak fel, hogyan csábítsanak el. Ez hihetetlen. Legtöbbször lefegyvereztek.”

A háború utáni els? német szövetségi elnök nevét visel? tekintélyes (?) Theodor Heuss Stiftung Németország második világháború után visszanyert demokratikus szalonképességének egyik szimbóluma lenne, legalábbis elvileg, amely „a politikai pedagógiát és a kultúrát támogatja Európában, 1965 óta politikai személyiségeket jutalmazva a demokrácia és az egyéni érvényesülés védelme iránti példás magatartásukért. Az alapítvány célja az állampolgári kezdeményezések és elkötelezettségek értékelése, ily módon a díjazottak a demokrácia id?beli bizonyítékává válnak”, olvasható honlapján.

Ezt és az Alkotmánybíróság elnökének döntését ismervé nevezhetnénkünk támadna, ha nem ilyen súlyos témáról lenne szó.

Mert Németországban, noha a háziállatokkal való nemi kapcsolatot engedélyez? törvényt csak tavaly változtatták meg, a pedofil cselekményekkel kapcsolatos vádak hagyományosan börtönt jelentenek, nem pedig a társadalom és az igazságszolgáltatás elnézését, amely e tekintetben – ahogyan a gondolatvétségek szankcionálása terén is – példás szigorot akar tanúsítani. Nemrég az egész társadalmat megrázták a katolikus egyházat és egyes vallásos iskolákat érint? pedofil ügyek, miután volt növendékeik feln?tté válva nyilvánosan meggyónták a diákéveik alatt elszenvedett nemi er?szakok és más szexuális molesztálások sorozatát. Az olyan esetekben pedig, amikor az egyik szül? a gyermekük sérelmére elkövetett szexuális visszaéléssel vádolja meg a másikat, a német bíróságok gyakran és gyorsan szabnak ki szigorú büntetést anélkül, hogy a megvádolt személy lélegzetvételnél is id?höz jutna. Ehhez képest DCB kapcsán lassan négy évtizede tart már a német igazságszolgáltatás, politikai osztály és média cinkos sumákolása, hiszen érdekes módon politikai karrierje során mindig hagyták leveg?höz jutni anélkül, hogy nyugtalankodnia kellett volna nem éppen „kóser” szavai és tettei miatt.

2010-ben Angela Merkel hivatalosan kijelentette, hogy a multikulturális társadalmi modell, amelyet politikai szinten elsősorban a zöldek propagálnak, „teljes kudarc”. Ezek után 2013-ban a német Alkotmánybíróság elnökének a döntése úgy is lefordítható, hogy „a zöldek teljes kudarc”, elvégre fejét?l b?zlik a hal, márpedig a zöldek európai parlamenti frontembere csaknem két évtizeden keresztül éppen DCB volt. Németországban jelenleg a politikai élet megtisztítását célzó kampány zajlik a Bundestag elnöke, Norbert Lammer által 2005-ben divatba hozott Leitkultur (vezérkultúra) fogalom mentén. Egyebek mellett ezt jelzik a különböző miniszterek és politikusok plágiumait és kamu diplomáit érintő s?prögetések, a kalóz párt hajójának megcsáklyázása, a nacionalista NPD folyamatos betiltással fenyegetése stb.

Mindezek ismeretében csak remélni lehet, hogy Merkel keresztény kurzusa talán mégis összeszedi minden bátorságát, és végül a tényleges érdemei szerint ítéli meg (vagy inkább el) egy DCB-féle „érinthatetlen” viselt dolgait is. Annál is inkább, mert az ominózus könyvében feltálat pedofil epizód távolról sem csak egyszeri, a régmúlt id?k homályába vesz? és így akár bocsánatosnak is tartható kilengés volt egy egyébként makulátlan életrajzban, ahogyan azt a liberális médiumok jellemz?en láttatni szeretnék. A francia televízió legendás kulturális m?sora, az Apostrophes 1982. április 23-i adásában ugyanis a rá jellemz? hücpével mutatkozik megrögzött visszaes?nek: „A négy és hat év közötti gyerek?cökkel fantasztikus, tudják, amikor egy öt éves kislány elkezdv?vetk?ztetni, mert ez egy mániás-erotikus játék.”

További pikantériája az ügynek, hogy a nemzetközi sajtóban egy bizonyos Bettina Röhl buktatta le, aki Ulrike Meinhof, a Vörös Hadsereg Frakció egykori tagjának a lányaként nyilván így akart revánsot venni a '68-as forradalmi örökséget id?közben megtagadó „burzsoán”. Leleplezésére 2001-ben kerített sort, de akkoriban hagyták elaludni az ügyet, és kés?bb is hiába emlegették fel id?r?l-id?re egyes francia kamikáze politikusok, köztük Jean-Marie Le Pen és Francois Bayrou, gyakorlatilag nem lett semmi foganatja. Akárcsak nemrég Dominique Strauss-Kahn vagy Roman Polanski, valószínűleg DCB is az „ártatlanul meghurcoltak” glóriájával fogja megúszni szexuális aberrációjának kitergetését. Mindazonáltal csak egy elvetemült antiszemita juthat arra a természetesen minden alapot nélkülöz? feltételezésre, hogy ennek bármi köze lenne a „nem létez? lobbihoz” való tartozásukhoz. Honni soit qui mal y pense.

antidogma.hu - Gazdag István

Ajánló